

Élménybeszámoló

2013 Július 31-én indultunk eddigi életünk legnagyobb utazására. Mindenki nagyon izgatott volt és kíváncsian vártuk, hogy mi vár ránk majd az elkövetkező egy hónapban.

Bennem rengeteg kérdés felmerült az utazás előtt. Tetszeni fog? Milyen lesz a szállás és az emberek? Majd figyelemmel lesznek ránk? Ugyan segítenek-e? Milyen lesz a munkahely és a munkatársak? Személyem szerint én egy picit féltem, hogy milyen is lesz, és azt kell, hogy mondjam: kellemes csalódtam.

Véleményem szerint egy remek csapat jött össze, ahol a megértés és az összetartás domináns volt. Nem is kívánhattam volna jobb társaságot magam köré.

Az utazás izgalmasan telt, még soha nem ültem repülőgépen ez előtt és hihetetlen élmény volt számomra. Budapestről Lisszabonba, majd onnan Portóba repültünk, ahol vártak már ránk a kinti mentortanáraink. Egy kisbusszal vitték minket Bragába, a helyre, ahol egy hónapot töltöttünk együtt. Nagyon kedvesek és szimpatikusak voltak számomra, az éhező csapatnak még egy kis elemőzsiát is biztosítottak.

Másnap már elkezdődtek a portugál-angol nyelvi felkészítő óráink. (Öt napon keresztül tartották nekünk a nyelvi felkészítőket, ahol próbáltuk elsajátítani a portugál nyelvet, hogy ebben az egy hónapban boldogulni tudjunk.) A nap másik felében lehetőségünk nyílt megismerni közelebről a várost, Bragát, meglátogattuk a városközpontot, felfedeztük a bevásárló helyeket és ismerkedtünk a környezettel és persze egymással is. Az a nap nagyon gyorsan eltelt, mindenkit beterített az ámulat és szerintem akkor még senki sem hitte el mi is történik velünk.

Az azt követő két napban szintén kirándulásban volt részünk. Megtekinthettünk Bom Jesus csodálatos helyeit, a gyönyörű templomot, az onnan nyíló kilátást a városra és sok gyönyörű és érdekes természeti látnivalókat.

Másnap Portóba kirándultunk, a gyönyörű, bor városába, ahol szintén egy izgalmas, élményekkel teli napot töltöttünk. Eleteemben először láthattam a hatalmas kékséget, az óceánt, melynek végtelensége ámulatba ejtett és nem hittem a két szememnek, majd miután mindenki kicsodálkozta magát tovább utaztunk és egy sétával folytattuk a városközpontba, ahol egy hajókirándulásban volt részünk és meglátogathattuk a híres Offley gyárat is.

Ezután még mindig volt pár nap amikor még nyelvi felkészítésünk volt, angolul és portugálul egyaránt megtanultuk azokat a mondatokat, melyek munkáink és kint létünk során hasznosak lehetnek. E közben a kinti mentortanáraink, és természetesen a mi kísérőtanáraink is, nagyon segítőkészek voltak, és mindenben a segítségünkre siettek. A munkanapló készítésében is segítettek, és néha még személyes problémáimmal is bátran fordulhattam feléjük. Elkísértek bennünket a munkahelyeinkre, ahol megismerkedhettünk a munkatársainkkal és az ottani környezettel is.

Én egy kávészaküzletben voltam eladó. Az első munkanapom nagyon jó volt. Közelebről megtekinthettem a különböző kávéfajtákat, és megtudhattam hogy mi a titka egy igazi jó kávé elkészítésének. A munkahelyen nagyon kedvesek és aranyosak voltak akik foglalkoztak velem. Mindent elmagyaráztak és segítettek. Nagyon jól megértettük egymást, ugyanis folyékonyan beszéltek angolul, rengeteget tanultam tőlük az ott töltött idő alatt és az angol nyelvtudásom határozottan sokat fejlődött.

A munkanapjaim úgy teltek, hogy reggelről 10 órakor elvittek a munkahelyre, ahol délután egy óráig kellett dolgozni, majd volt egy órás ebédszünetem. Eközben találkoztam a barátaimmal és együtt ebédeltünk, beszélgettünk, majd délután két órára kellett visszamenni a munkahelyre, ahol megint dolgoztam öt óráig. A szállodába érkezés szintén közösen történt, kibussszal vittek minket „haza”.

Munka után néhány alkalommal volt részünk remek programokban, mint például flashmoboztunk a helyi plázában, vagy épp egy római kori ásatást tekinthettünk meg. De volt részünk egy közös pancsolásban Filippe szüleinél és egy közös sütögetésen is részt vettünk a Sinergia-nál. Mindenki nagyon élvezte ezeket a programokat, és jó közösségkövácsló is volt egyben. Amikor éppen nem voltak ilyen programjaink elegendő időnk volt arra, hogy nyugodtan tudjunk készülni a másnapra, és néha még egy kis pihenés is belefért a napba.

A hétvégén kirándulni mentünk, többször ellátogathattunk a gyönyörű Atlanti-óceán partjára, Offir, Esposende és Vienna de Castello csodás partjaira. Rengeteg templomot és gyönyörű helyeket látogattunk. Vienna de Castello-ba olyan templomot látogattunk, aminek a legtetejébe fel lehetett menni, és ameddig a szem ellátott mindenütt csak víz volt. Olyan volt, mintha a világ tetején lennénk.

Többek között megnézhattuk Geres csodálatos vízesését ahol részünk volt fürdésben és hegyet is másztunk ahonnan gyönyörű kilátás nyílt elénk. Egy csodás kis tavacska nézhattunk meg, ahol a nap későbbi részében szintén megmártózhattunk és egy vízi szórakozásban is részt vettünk. Mindenki számára feledhetetlen élmény volt.

Gimarese gyönyörű óvárosát is megtekinthettük az egyik ilyen kirándulás alkalmával, ahol még egy nagyon régi várat is megcsodálhattunk.

Összességébe véve a kint töltött egy hónapom során megismerkedtem egy nagyon kedves néppel, a kultúrájukkal és a hagyományaikkal, szokásaikkal. Lehetőségem nyílt fejleszteni az angoltudásom, kapcsolatokat kiépíteni, barátokat szerezni, mind e mellett önállósodni, beosztani a pénzt, és megtanulni egy kicsit boldogulni a nagyvilágban. Ez idő alatt rengeteg sok jó embert ismertem meg, és rettentően szerethető népet és országot. A munkahelyemen nagyon kedvesek és megértőek voltak, foglalkoztak velem és segítettek mindenben. A mentor tanáraink nagyon óvtak és féltettek minket, lesték a kívánságainkat és többször is meghívtak minket a saját házukba ahol megvendégeltek minket. Remek esték voltak.

Az az egy hónap volt életem legnagyobb élménye, nagyon sok tapasztalatot szereztem, és számtalannyi felejthetetlen élményt, boldog perceket. Soha nem felejttem el, és az a kis ország örökre a szívembe lopta magát, ahogyan az ott élő nép, és akiket ott megismerhettem emberek is. Soha nem felejttem el és köszönöm!

2013, szeptember 30.

Sáfián Klaudia